

7. Folketingets Ombudsmand 1994

I september 1995 udsendte Folketingets ombudsmand, *Hans Gammeltoft-Hansen*, sin beretning for 1994. Af denne fremgår det, at der i årets løb registreredes 2.937 sager. Af sagerne vedrørte 199 den kommunale forvaltning. 31 konkrete sager blev optaget af egen drift.

I de seneste 10 år har det samlede antal registrerede sager til sammenligning på årsbasis udgjort følgende:

1985	1.465
1986	1.651
1987	1.784
1988	1.875
1989	2.093
1990	2.233
1991	2.566
1992	2.926
1993	2.943
1994	2.937

Af det forløbne års 2.937 sager var der 1.478, som ikke kunne behandles af ombudsmanden, i de fleste tilfælde fordi klagen kunne indbringes for en højere administrativ myndighed, eller fordi den angik forhold uden for ombudsmandens kompetence. I en del tilfælde blev

klagen tilbagekaldt (102), og i andre tilfælde drejede det sig eksempelvis om for sent indgivne klager, om anonyme og åbenbart grundløse henvendelser eller om forespørgsler m.v. uden egentlig klage. 84 af de afviste sager angik den kommunale forvaltning, og det oplyses i beretningen, at 814 sager blev oversendt til andre myndigheder.

Pr. 31. maj 1995 henstod 125 af de sager, der i 1994 eller i tidligere år var optaget til realitetsbehandling, som uafsluttede.

I 4 sager havde ombudsmanden erklæret sig for inhabil til at behandle klagerne. Folketingets Retsudvalg havde herefter overdraget til landsdommer Holger Kallehauge eller landsdommer Carsten Haubek at behandle disse sager.

I alt blev der i perioden 1. juni 1994 – 31. maj 1995 færdigbehandlet 1.452 sager. Medens de fleste – 1.269 – hverken gav anledning til kritik eller til at rette henstilling til vedkommende myndighed, gav 175 sager anledning til kritik og eventuelt henstilling m.v. og 8 sager anledning til henstilling alene.

Kritik og henstillinger fordelte sig således på statslige og kommunale myndigheder:

	Kritik og eventuelt henstilling m.v.	Henstilling m.v. alene
Statslige myndigheder	165	7
Kommunale myndigheder	10	1
	175	8

Af de i alt 1.452 klager, som der blev taget stilling til, vedrørte 1.436 statslige myndigheder og 16 kommunale myndigheder.

Da sagerne er opstillet efter de enkelte ministerier med de derunder hørende myndigheder, må der i det hele henvises til beretningen, hvad angår den nærmere fordeling af kritik og henstillinger m.v. på de enkelte myndigheder. Det kan dog bemærkes, at langt det største antal

klager vedrørte Indenrigsministeriet med tilhørende myndigheder (652). Det næststørste antal klager vedrørte Justitsministeriet med tilhørende myndigheder (247).

Om sagernes art må der henvises til indledningen til de enkelte ministeriers sagsområde, hvor sagerne er refereret. Har der foreligget et større antal klager inden for et sagsområde, gives der her en kort beskrivelse af sagernes art.